הורוסקופ אולימפי

השפעת המזלות על אופי הנוסעים לחוץ־לארץ

מאזניים לילידי 23.9 — 22.10

חברותיים ועדינים, יש להם נטיות לאמנות וחוש לשחזון והרמוניה, הם מחוסרי העזה אך בעלי שיקול דעת ולכן הם ניחונו בסגולות פראקטיות. הם מעדיפים לטוס לחו״ל בנתיבי אויר אולימפיק בגלל השרות הטוב והאוירה הידידותית.

עקרב לילידי 23.10 — 22.11

בדרך כלל אנשים מוכשרים אך נוקשים. הם קנאים אך שיטתיים בפעולותיהם. הם בעלי תאוות יצרים, רגשניים ואי־צייתניים. בגלל הדינאמיות שבהם הם אוהבים לטוס הרבה ולכן הם אוהבים חברה דינאמית שאפשר לסמוך עליה. הם מוצאים זאת בנתיבי אויר אולימפיק.

ק ש ת לילידי 23.11 — 20.12

אוהבים מדע ואומנות, בעלי רגש כבוד מפותח, אנשים מתונים המכוונים על־ידי הגיון רב ומסתייגים מדברים מסובכים. לכן כשהם טסים לחו״ל, הם מעדיפים את אולימפיק ומתמידים בזה, אוהבים תכנון לטווח ארוך ודבקים במטרה.

ג ד י לילידי 21.12 — 19.1

בעלי רגשות בלתי יציבים ונוטים לכניעה, לעיתים אדישים ומסוייגים ולעיתים בעלי אמביציה שהמטרה מקדשת את האמצעים, אך יחד עם זאת אוביקטיביים ומתייחסים לנסיעות לחו״ל ברצינות רבה ומקפידים על־כך שסוכן הנסיעות שלהם יטיס אותם עם אולימפיק.

ד ל י לילידי 20.1 — 18.2

הקו המאפיין הוא הפילנטרופיות הנובעת מאהבת הבריות. לכן ידידותיים וחברותיים. מחשבים כל צעד בתבונה וטסים בנתיבי אויר אולימפיק. בעלי נפש מרוממת וגאותניים. יציבים ברגשות ובתשוקות.

דגים לילידי 19.2 — 20.3

אופי רך, אי ודאות, התחמקות וחוסר בטחון, חוסר נטיה למעשים נועזים ולגבורה למרות עצלנות מסויימת ואדישות נפשם מתרשמת במסתרים ורושמת את החזיות. הם טסים בנתיבי אויר אולימפיק בגלל החזיות הרבות וההתרשמות העמוקה מהשרות ומהאוירה.

ט ל ה לילידי 21.3 — 20.4

אנשים אקטיביים ואינטליגנטיים הנאבקים בעוז, באומץ וב־התמדה. בעלי אנרגיה, מעוף, דמיון עשיר והתנשאות וכשהם טסים לחו״ל, הם אוהבים חברת תעופה בעלת אותן התכונות. לכן במטוסי אולימפיק הם בוטחים ונהנים משלווה נפשית.

ש ו ר לילידי 21.4 — 20.5

מצב רוח מרומם בדרך כלל אך לעיתים חוסר מנוחה ומבוכה בגלל התכונות המיוחדות, אך ניתן בקלות להשיג שלווה ולהשתחרר ממבוכה על־ידי טיסה לחו״ל בנתיבי אויר אולימפיק. בהתמדה ובשקדנות המאפיינים מזל זה, חוש מפותח לצדק ונטיה לחומרניות וחושניות.

תאומים לילידי 21.5 — 20.6

אוהבים מדע ואומנות, בעלי רגש וחיבה, פוסחים על שתי הסעיפים, צייתניים ומוכנים שאחרים יחליטו עבורם. סוכני הנסיעות מחליטים עבורם לטוס באולימפיק כי זו החברה המתאימה למזל תאומים, כי הם בעלי אינטליגנציה טבעית זריזים ושנונים ועליזים.

סרטן לילידי 21.6 — 20.7

רגשניים ובעלי נטיות לחיי משפחה מסודרים, נתונים להשפעה מיידית כשאומרים להם לטוס בנתיבי אויר אולימפיק, כי הם יודעים מה שטוב. נוסף לכך הם יהירים ונוטים לדמיון ולכל דבר תמוה.

א ר י ה לילידי 21.7 — 21.8

בעלי אומץ, מסירות, אנרגיה והתלהבות ברגשות. מתרגזים בקלות, אוהבים לשלוט, אצילים בשטח האהבה, בעלי פרסטיג׳ה ויודעים להנות. מבטאים את דעתם ברגשנות ובפסקנות וטוענים שחברת התעופה העונה לדרישותיהם מבחינת הפרסטיג׳ה וההנאה היא אולימפיק.

ב ת ו ל ה לילידי 22.8 — 22.9

סימפאטיים, בעלי חוש ביקורת וצניעות. שוחרי אמנות. זהירים, מחושבים ולפיכך חסכניים אך לא קמצנים. בעלי המצאות ומחוכמים. הם טסים בנתיבי אויר אולימפיק בגלל היותם מחושבים ובעלי חוש ביקורת.

אלוף מפצחי הטנקים

(המשך מעמוד 39)

הזהירו באלחוט והוא דפק את הטנק המצרי מאחור.

לאחר טנק זה ניסה כוח גדול של משמידי טנקים מדגם ס. יו 100 לעבור את המוצב. שלושה הצליחו לעבור. הרביעי נפגע. יותר לא הצליחו לעבור לכיוון המיתלה. בבוקר היו במקום 12 טנקים מדגם זה — בוערים.

במקביל לנסיון המעבר של הטנקים המצריים החלה הפגזה בלתי־מדוייקת על המוצב. אותו זמן ביצעו משאיות מצריות נסיון נואש — לעבור דרך המוצב. הטנקים לא יכלו לראות אותן ואנשי החרמ״ש ב־עמדות החפורות היו מדוחים לתותחנים ו־מכוונים את אישם.

כל הלילה נמשכה האש. אך הקרב העיקרי לא היה נגד המצרים הנואשים המנסים לפרוץ פנימה אלא נגד השינה. חיילי של אברהם היו סחוטים כבר לגמרי. הם צנחו ונרדמו תוך כדי קרב.

אברהם, גיא וחיים

בשלב מסויים של הקרב פקד סרן גיא על תותחן הטנק שלו לירות בטנקים שנעו במרחק 400 מטר לפניו. כעבור כמה דקות צעק גיא שוב על התותחן: „מדוע אינך יורה?״ „מה אתה רוצה, המפקד?״ השיב התותחן, „הטנקים כבר בוערים לפניך.״ הסתבר כי גיא נרדם בשעת ירי התותחים בטנק שלו לדקות מספר, לא שמע כלל את רעש היריות.

בערך בחצות, כשסגן־אלוף אברהם ניצב על־גבי אחד הזחלמ״ים וניסה להשיג קשר עם החטיבה, הופיעו למולו עשרה חיילים. הוא שלף את אקדחו והחל יורה בהם. עשרת המצרים, שעלו בטעות על המוצב, החלו לברוח. הם ברחו לכיוון עמדה של אחד מחיילי החרמ״ש. החייל, תימני נמוך־קומה המכונה „כושי״, השמיד את כולם.

★ ★ ★

שינה — אחרי 100 שעות

עם עלות השחר נותרה היחידה של אברהם ללא תחמושת. אבל בשש בבוקר התקרבו לכיתן המוצב מספר טנקים מהגדוד השני של החטיבה כשהם מלחים משאיות דלק ותחמושת ומספר ג׳יפים.

עוד לפני שהספיקו להגיע אל המוצב, דיווחו לאברהם: „32 טנקים מצריים נעים מאחורינו, הם יורים עלינו בטילים.״ כשהוא מטושטש כבר לגמרי השיב אברהם במכשיר־האלחוט: „אלה הם טנקים מצריים בסך הכל, לא צריך להבהל מהם, עקוף אותם מימין והמשך לנוע!״

התגבורת הגיעה למוצב בשלום. 32 הטנקים המצריים התפרסו למבנה התקפה על 15 הטנקים של אברהם, שחלקם היו עדיין ללא תחמושת. אברהם פקד על סרן גיא להסתער עליהם. עם ארבעת הטנקים שברשותו החל גיא לתקוף את הטנקים המצריים. כשראה אברהם את מצבו, פקד עליו להיסוג ולחזור לעמדות.

ברגע זה הופיעו מטוסי חיל־האויר. הם צללו על כוח הטנקים המצרי ופגעו בו. אלה שנותרו לפליטה, פתחו במנוסה דרומה.

כעבור זמן קצר ניסתה עוד שדרת שריון של המצרים לעבור דרך המוצב. סיבוב נוסף של מטוסי חיל־האויר חיסל גם אותם. אבל זאת כבר לא הספיקו רוב חיילי היחידה לראות. באפיסת כוחות הם נרדמו בטנקים שלהם. זה היה הסוף.

אברהם לא סבר כי המלחמה נגמרה עבורו. הוא החל לארגן את הכוח מחדש כשהוא מצפה לפקודה להמשיך לנוע לכיוון התעלה. היה צורך לשלוף חלק מהצוותות מהטנקים כשהם מעולפים מאפיסת כוחות. הסתבר שבמשך הלילה נהרג על המוצב חייל נוסף של הגדוד. ארבעה אחרים נפצעו.

סגן־אלוף אברהם קרא אליו את מפקדי־המישנה לקבוצת פקודות. עיניהם נעצמו כשדיבר. אף אחד מהם לא שמע את דבריו. אבל לפתע הגיעה ידיעה מרעישה. נמסר להם כי החטיבה השניה של האוגדה עומדת לעבור דרכם בכיתן לתעלת סואץ.

זה כבר היה יותר מדי. להגיע עד כאן, לעשות את כל המלחמה לבד ולא להגיע לתעלה?

„נזחל לשם, ונגיע עם השיניים!״ התעוררו לפתע חיילי הגדוד. „טוב, בואו נתארגן מהר, אולי נספיק!״ פקד אברהם. אבל היה זה מאוחר מדי.

חיילי החטיבה השניה עברו דרכם בדרך אל הסואץ. חייליו של אברהם עמדו על המוצב בו החזיקו כל הלילה והסתכלו בחבריהם כשהקנאה אוכלת אותם.

תוך זמן קצר הגיע למקום הליקופטר לחילוץ הפצועים, הגיעו הרדגים השונים עם האספקה. הגדוד קיבל הוראה לחזור, להתארגן בבירתמדה.

ביום חמישי, ה־8 ביוני, בשעה 5 אחר־הצהרים, כשהחטיבה השניה של האוגדה הי־תה על גדות הסואץ, צנחו חייליו של סגן־אלוף אברהם ליד הטנקים שלהם בבירתמדה ונרדמו — לראשונה מזה 100 שעות.

★ ★ ★

חמישה צל״שים בדרך

מה היה סופה של? המלחמה עבור חיילי גדודו של סגן־אלוף אברהם.

לימים, כשחזרו ועברו בדרך אותה עשו ב־86 שעות, לא האמינו למראה עיניהם. הגדוד הקטן שלהם, שזמן קצר לאחר תחילת הקרבות נשאר עם כ־20 טנקים תקינים — השמיד לבדו כ־100 טנקים מצריים. יחד עם הטנקים שהשמיד חיל־האויר בנתיב זה והטנקים שניטשו על־ידי צוותותיהם המצריים, חוסל בנתיב הגדוד כמעט רבע מכל השריון המצרי שהתרכז בסיני.

המחיר ששילמו עבור הישג זה, שאין דומה לו בתולדות קרבות השריון בעולם, היה יקר: 6 הרוגים ו־11 פצועים, שכולם עזבו כבר את בית־החולים. אך באופן יחסי — היה זה שעור אבידות נמוך.

לסגן־אלוף אברהם היתה אבידה נוספת: בדרך חזרה צפונה, הוא צילם במצלמתו את כל הטנקים שהשמיד גדודו. בצפון הסתבר לו כי מצלמתו אבדה ועמה הסרט עם כל התמונות.

חמישה מחיילי הגדוד הומלצו לציון לשבח:

- סרן אילן יקואל, ההרוג הראשון של הגדוד,
- סרן גיא, שפלוגתו השמידה את מרבית הטנקים שפיצח הגדוד, ושגילה תושיה ואומץ־לב,
- החובש משה, שטיפל בפצועים, תחת אש, במוצב החסימה במיתלה,
- נהג משאית־הדלק שהוביל את משאיתו דרך שיירות האוייב אל המוצב במיתלה,
- „כושי״, החייל שחיסל עשרה מחיילי האוייב שהסתננו אל המוצב במיתלה, וסגן־אלוף אברהם.

סוף